

Basmele nopții

Bragagiu

...Și Crai-Nou iarăși pe luntre
Trece abanosul mării
Peste pletele cărunte
De pe munții înnoptării.

Tot împinge-n lături stele
Cu-ascuțișul prorei curbe
Tăind urletele grele
Aburcate-n cer de turbe.

Velele lăsate-n voie
Curg pe drumuri și poiene
Unde merg cu anevoie
Visele fără de gene.

Și se duc unde s-or duce
Printr-o noapte diafană
Din răscruce în răscruce,
Din poiană în poiană.

Cătând basmele pierdute
Ce-au venit din bărci de Lună
Ca să facă începute
Versurile ce adună

Și poveștile pe care
Le-nălțăm câte oleacă
Ca să spună în cântare
Propoziții ce împacă.

Îmbiind să ne învețe
Firul Luna cum îl toarce
De-a avea o frumusețe
Ce trăiește doar în pace.
Victor Bragagiu